

Trgovci bodo imeli silne sitnosti s prodajnim davkom

Columbus, O., 22. decembra. — Državna komisija je danes odobrila posebne listine, katere bodo morale izpolniti nekako 100.000 trgovcev v državi Ohio, ki so odvrženi novemu prodajnemu davku. Vsi trgovci brez razlike, ko hočejo ostati v trgovini, bodo morali izpolniti posebne in jabo obširne listine. V par dneh bo lahko dobilo te listine v radih okrajnih avditorjev v kakem mestu. Sleherni trgovci dolžan, da spolne to listino in v vrne državi, ne kasneje kot 1. decembra. Ako bodo državne oblasti prepričane, da se je na vprašanja povoljno odgovorilo, tedaj dobi sleherni trgovec, katerega prošnja je odobrena, posebno licenco. Poleg te licence pa morajo trgovci kupiti tudi prodajne znake vnaprej. Kadar bli trgovci proda kak predmet, ki je podvržen davku, mora prodajni znak priložiti na dvoje. En del spravi v svojo blagajno, drugi del izroči odjemalcu. Na ta način pobira država Ohio davek že vnaprej, toda trgovec dobi tri odstotke popusta, ker kupi prodajne davčne znamke vnaprej. Prodajni davek stopi v veljavo 1. januarja, toda govori se, da bi mogla država pred 15. januarjem začeti s kolikto tega neprijaznega davka.

Marija Petek umrla

V soboto večer je umrla blagajna, Marija Petek, stara 42 let, rojena Jernejevič, prvo poročena Sकेbe. Preminula je po daljši bolezni, previdena s sv. zakramenti, na svojem domu na 741 Tracy Ave. Ranjka je bila doma iz Zagradca v hiši, ki so jo zvali Cilnihova. V Ameriko je prišla pred 32. leti. Pred 17. leti se je poročila s Frankom Petekom, doma iz Križa, fara Konda. Zapuščala tudi hčer Marjano, poročeno Grčman, in sinove Franka, Elmera in Raymonda. Ranjka je bila marljiva delavka in družinskih in pri fari sv. Krištine. Bila je članica Oltarnega društva sv. Kristine, dr. Napretek št. 132 JSKJ, društva sv. Kristine št. 219 KSKJ in poročnice št. 42 SZZ. Pogreb ranjke se vrši v sredo ob 8:30 iz cerkve sv. Kristine pod vodstvom A. Grdina in S. Šubi. Naj bo blagi pokojni mir v ameriški zemlji! Naše globoko sožalje preostali družini.

Delničarji izgubili

Sodnik Baer je na Common Pleas sodniji v soboto odločil, da morajo plačati delničarji vse Standard Trust banke v Clevelandu dvojno obveznost, ker je banka zaprla vrata. Prireditelj je 165 delničarjev. Ta vojna obveznost za te delničarje znaša nekaj okoli dva miliona dolarjev. Sodnik je opredelil le one delničarje od dvojne obveznosti, ki so bili mlajši, ki so dobili delnice.

Mesto kupuje avtomobile

Mestna vlada je kupila v soboto štiri avtomobile, ne da bi razpisala ponudbe. En nov avtomobil dobi prvi pomožni načelnik preglednega, enega policijski nadzornik, dva pa policija za druge.

Zaprte šole

Vse šole v bližnjem mestu North Olmsted so dobile povelje, da zaprejo za en mesec.

Francoska prerokinja naznanja veselo bodočnost za 1935

Pariz, 22. decembra. — Madame Valentine Fraya, poznana francoska prerokinja, izjavila je včeraj, da bodo imele Zedinjene države v letu 1935 prav vesele in srečne dneve. Sigurno je, pravi prerokinja, da bo v letu 1935 konec depresije, da se bo dvignila cena dolarja, in s pomočjo spretnih diplomacij se bo preprečila tudi vojna nevarnost med Japonijo in Zedinjenimi državami. Nadalje prerokuje gospa Fraya, da bomo imeli v letu 1935 več povodnjaj, transportnih nesreč, in da se bo mogoče predsednik Roosevelt prostovoljno odpovedal svojemu uradu potem ko bo čutil, da je izvršil svoje delo. Vendar gospa Fraya glede tega ni absolutno sigurna. Toda vojna nevarnost bo visela skozi vse leto nad Evropo, pravi gospa Fraya, toda do vojne tekom prihodnjih dvanajst mesecev ne bo prišlo. Kot znano, je madame Fraya prerokovala naprej dvojni umor v Marseillesu in je tudi prerokovala, da bo španski kralj odstavljen od prestola. Obe prerokovanji sta se uresničili.

Aretacija Zinovjeva odkrila notranje boje med boljševiki

Moskva, 22. decembra. — Joseph Stalin, diktator Rusije, je izjavil, da ne bo prej miroval, dokler ne bo sleherni njegov nasprotnik umorjen in da bo boljševiška stranka popolnoma očiščena vseh rovarjev in teroristov. Aretirani Zinovjev, eden najvišjih uradnikov v sovjetski državi, je bil znan, da je imel popolnoma drugačne ideje glede vlade kot Stalin. Zinovjev je bil oni, ki je leta 1924 pozval angleške delavce, da razbijejo svojo državo in vpeljejo komunizem. Zinovjev je iskal v Angliji posojilo v vsoti \$225.000.000, in kot se je pozneje izjavil, bil rabil ta denar, da povzroči revolucijo v Angliji. Zinovjev je bil že dvakrat prejet izrj in komunistične stranke, toda se mu je vselej posrečil povratek. Tudi njegov vrstnik, Kamenjev, je bil že izločen iz stranke, pa zopet sprejet. Svoječasno je bil sovjetski poslanik v Rimu. Poroča se, da je diktator Stalin pripravljen aretirati tisoče komunistov, ki so njemu nasprotnega mišljenja. Dočim je dal Stalin postreliti že 103 osebe v zadnjih dneh, se pričakuje v prihodnjih tednih še stotine eksekucij.

Novo uradnice

Društvo Kraljica Miše, št. 24 SDZ je izvolilo sledeče uradnice za leto 1935: predsednica Terezija Lekan, podpredsednica Josephine Stepic, tajnica Frances Petrič, blagajničarka Mary Godec, zapisničarka Pauline Zupančič. Nadzornice: Apolonija Kic, Pauline Godec in Frances Lekan. Društveni zdravnik dr. Perko. Zastopnici za kulturni vrt: Apolonija Kic in Josephine Stepic.

K polnočnici

Članicam Oltarnega društva sv. Vida se naznanja, da se zbira nocoj v novi šoli ob 11. uri, nakar odkorakamo v cerkev.

Zgodba dveh v Ameriki rojenih slovenskih sirot

"Ameriška Domovina" pri naša na tem mestu citate iz pisma, pisanega po dveh sirotah v domovini. Rojeni sta bili v Ameriki in bivata danes v Družinski vasi, fara Bela Cerkev pri Novem mestu.

Pismo je pravi glas vprijočega v puščavi in se razvdi iz njegove srčno bol dveh nesrečnih slovenskih sirot, ki sta brez očeta, brez varuha, ki ne vesta, kaj naj storita in kam naj se obrneta. V Ameriki iščeta siroti sorodnike, ki bi jima prišli na pomoč.

Da približujemo to pismo na tem vidnem mestu, je več vzrokov: prvič, da se zglase sorodniki, po katerih siroti vprašujejo. Drugič pa, da se spomnijo oni, ki radi pozabijo, v kako srečni zemlji žive, da se nahajajo na ameriških tleh, in to kljub vsej depresiji.

Glede stradanja in pomanjkanja, ki prevladuje v drugih deželah sveta, je danes Amerika še vedno pravi paradiz.

Pismo seveda prihaja iz Jugoslavije, toda razmere v Jugoslaviji še niso najslabše, če jih primerjamo z razmerami v Italiji in Avstriji, kjer je revščina na vrhuncu. Mr. Anton Grdina, ki nam je dal pismo na razpolago, pravi, da je potoval po mnogih deželah in dobro ve, kaj piše. Razmeroma ima Jugoslavija več kruha kot omenjeni dve državi.

Kljub temu je pa tudi v Jugoslaviji dovolj pomanjkanja; kar se razvdi iz mnogih pisem in milih prošenj in iz pričevanja onih, ki prihajajo iz Jugoslavije.

Kadar je bila v Ameriki prosperiteta, je bilo tudi v Jugoslaviji vsega dovolj. Sedaj pa, ko traja depresija že leta, tudi naši ljudje ne morejo pošiljati daril v domovino. Toda medtem, ko bogata Amerika skrbi, da ljudje ne stradajo, pa je kaj enakega nemogoče v drugih, bolj siromašnih državah. To smo omenili, da se laglje razume smernice sledečega pisma:

"Prav milo vas prosimo, da bi nam našli naslove naših bratrancev. Pri vas je živel Frank Šali, brat naše mame, ki je pa pred štirimi leti umrl. Prosimo vas pa, da bi našli njegove otroke, ki so naši bratrancevi."

"Imeli so zidano hišo v bližini hrvatske cerkve sv. Pavla, eno hišo so pa imeli na St. Clair Ave. Imena onih, ki jih iščemo, so: John, Frank in pa njih sestra Marica."

"Že 12 let je minilo, odkar smo prišli v ta sirotni kraj. Oh, da ne bi nikdar šle iz Amerike! Tam smo hodile lepo oblečene v šolo, tukaj smo pa boste in nimamo kaj obleči, v Ameriki smo imeli kos kruha, tukaj pa ne vemo, kaj bo z nami!"

"Zima je. Niti koruznega kruha ne bo! Zakaj nismo prej umrle, predno smo prišle v ta sirotni kraj! Ata so se preselili v večnost že pred štirimi leti, ostali smo trije otroci samim sebi prepuščeni. Vi ste poznali našega ateta Alojzija Žura."

"Najbolj ponižno in usmiljeno prosimo, da bi nam kako pomagali. Če more kdo poslati

kako staro obleko, kako dobro bo prišla! Do smrti ostanemo hvaležne in bomo molile zanj. Ker nimamo kaj obleči, tudi v cerkev ne moremo. Tega v Ameriki nikdar ne trpite, kar trpimo tu pri nas."

"Me dve sva bili stari 11 in 12 let, ko so naju iz Amerike sem pripeljali. In sedaj sva ločeni od vsega sveta in ne veva, kam bi se obrnili. Lahko razumete, kako nama je po Ameriki hudo..."

Tako se glasi pismo dveh nesrečnih slovenskih sirot, rojenih v Ameriki, po starših odpeljani v domovino. Razumemo bol teh nesrečnih sirot, ki nista nikdar poznali stradanja in gorja, dokler sta bili v Ameriki.

Gotovo se bo našel kdo izmed sorodnikov ali kdo, ki je doma iz onega kraja in bo prišel na pomoč s kako ponošeno obleko ali čemerkoli. Siroti sta dobili koledar Antona Grdine nekje v domovini in sta se obrnili na njega. Originalno pismo sirotk se nahaja pri Mr. A. Grdina.

Naslov teh sirotnih deklet je: Justina Žura, Družinska vas št. 38, P. Bela Cerkev pri Novem mestu, Dravska banovina, Jugoslavija. Mr. Grdina ali pa urad "Ameriške Domovine" bo z veseljem posredoval, da se pomaga tema zapuščenima slovenskima deklicama. Če se oglašijo pravi sorodniki, je uredništvo "Ameriške Domovine" pripravljeno posredovati, da se jih dobi v Ameriko.

Naš councilman Vehovec začel čistiti 32. vardo

Naš slovenski councilman Anton Vehovec je dal županu Davisu in mestni policiji sedem dni časa, da očistijo 32. vardo, katere zastopnik je Mr. Vehovec, in če tekom tega časa 32. varda ne bo očiščena, jo bo Mr. Vehovec sam očistil, kot se je izjavil.

Councilman Vehovec ima pet vzrokov za svoj odločni nastop. V 32. vardi je vse polno beznic z igralnimi stroji, ki izvabljajo ljudem denar iz žepov. Dasi so enaki stroji prepovedani, pa so zlasti razširjeni v štvilnih italijanskih pivnicah.

Vehovec je obiskal več teh prostorov, kjer je metal denar v igralne stroje, ne da bi dobil kaj nazaj. Nato je dal poklicati dva detektiva, ki sta morala naložiti te stroje na policijske avtomobile, dočim so bili lastniki igralnih strojev aretirani na povelje councilmana Vehovca.

Mr. Vehovec nadalje trdi, da mlada dekleta, zlasti na Thames in Darwin Ave., niso varna, kadar hodijo po ulici. Vse polno nemoralnih prostorov ogroža dekleta. Policija dosedaj absolutno ničesar naredila ni.

Nadalje je Mr. Vehovec izjavil, da se godi silna sleparija in graft glede prodaje opojne pijače. Pri tem je councilman Vehovec izjavil, da policija sama ima prste vmes, in da je več policistov podkupljenih tozadevno.

Vehovec je nadalje povedal, da mu je neka ženska lastnica pivnice povedala, da je dala ženska policistu \$20.00 "za protekcijo," toda policist je denar vrgel na tla, češ, da \$20.00 ni zadosti! Vehovec je nadalje obdolzil

policijo: da slednja neprestano preganja sirotne in male lastnike pivnic, kjer se prodaja pivo in vino. Bajce policisti pridejo

Voščilo!

Vsem naročnikom dnevnika "Ameriška Domovina," vsem našim zvestim prijateljem in rojakom v Clevelandu, po državi Ohio ter po širni Ameriki in v stari domovini pošiljamo iskrene božične pozdrave.

Louis J. Pirc
James Debevec
Victor Knaus

Ne bo lista

V torek, 25. decembra, je božični dan. "Ameriška Domovina" ne izide ta dan. Naš urad bo zaprt od pondeljka, 24. decembra, od 12. ure opoldne pa do srede, 26. decembra, do 8. ure zjutraj.

Voščilo!

Vsem pevskim vrstam, odraslim in mladinskim zborom, želim vesele božične praznike in srečno ter uspeha polno novo leto! — Louis Same, Cleveland, O.

Voščilo!

Vesele in srečne božične praznike želim "Mladinskim zborom," "Ameriški Domovini" in vsem prijateljem in znancem — Anton Šubelj, operni in koncertni pevec!

Ogromna škoda, ko je pogorela državna orožarna v Toledo

Toledo, 22. decembra. — Velika državna orožarna in vojašnica v Toledo, Ohio, je večeraj pogorela. Požar je povzročil nad en milijon dolarjev škoda. Goreti je pričelo zgodaj zjutraj, ko je divjal precej močan veter, ki je oviral delo gasilcev, katerih več je bilo poškodovanih tekom požara. — Največja škoda je v tem, ker je zgorelo tisoče vojaških uniform, pušk in druge vojaške opreme. Tisoče ljudi je prihajalo na lice mesta in jih je morala končno policija prepoditi, ko je ogenj dosegel shrambo, kjer je bilo shranjenih 2000 nabojev za topove. Od časa do časa so nastale manjše razstrelbe, katerih vsaka je močno prestrašila ljudi v bližini. Okoli devetih zjutraj se je podrla streha ogromnega poslopja. Vsi mestni ognjegasci so bili pozvani na lice mesta. Kako je ogenj nastal, niso še mogli dognati.

Prepir med državo in odvetniki posojilnic v mestu

Vlada bo zahtevala davke na mestne in državne bonde

Washington, 22. decembra. — Tajnik zvezne zakladnice Morgenthau je izjavil, da bo vlada predložila prihodnjemu kongresu zahtevo, da se vpelje davek na lastnike mestnih, državnih in zveznih bondov. Ljudje, ki imajo te bonde, ne plačujejo dosedaj nobenega davka. Računa se, da je na ta način nekako \$50.000.000 v Zed. državah kot privatna lastnina, od katere se ne plačuje davkov. Zlasti bratske organizacije lastujejo večje množine teh bondov. Resnica je, da niti kongres ne more vpeljati davka na že izdane bonde, ki so danes v prometu, toda na bonde, ki se bodo izdali v bodočnosti, se lahko naloži davek. Predsednik Roosevelt je odredil da razni vladni oddelki temeljito prestudirajo sedanji sistem davkov, da se slednji odpravijo, ker povzročajo preveč sitnosti za pobiranje in ne nosijo vladi dosti, in se uredijo davki tako, da bodo največje mero davkov plačevali oni, ki jih lahko zmagujejo. Kot se je izjavil zakladniški tajnik Morgenthau, izgubi vlada vsako leto stotine milijonov, ker ne more obdavčiti denarja, ki je investiran v državnih, mestnih ali zveznih bondih. — Lastniki teh bondov so lansko leto zaslužili samo na obrestih skoro 800 milijonov dolarjev.

Češka narodna pesem

Preteklo soboto so Čehi praznovali stoletnico, odkar je bila uglasbena njih narodna himna "Kde domov mu." Zložil jo je leta 1834 češki glasbenik Joseph Kapetan Tyl in se je narodu tako priljubila, da so jo po končani svetovni vojni proglasili za narodno himno.

Zadušnica

V torek, 25. decembra se bo brala sv. maša zadušnica ob 11:30 dopoldne v cerkvi sv. Vida za pokojnim Rudolph Kanduš v spomin druge obletnice njegove smrti. Prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

Zadušnica

Sv. maša zadušnica se bo brala za pokojno Mrs. Marion Cugel, nocoj ob polnoči v cerkvi sv. Kristine na Bliss Rd. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k udeležbi.

Plačani odvetniki

Sodnik Harris je dovolil, da se izplača 21 odvetnikom \$2563.00 pristojbine, ki so več ali manj delovali za likvidatorja bivše Union Trust banke.

Cleveland. — Kot znano, je državni trgovinski direktor države Ohio, Tangermann, ukazal zadnji teden zapreti sedem posojilnic v Clevelandu, dočim je dal 20 drugim posojilnicam 90 dni časa, da se reorganizirajo ali pa da bodo tudi prisiljene zapreti. Radi tega je nastal silen krik zlasti med odvetniki, ki zastopajo posamezne posojilnice. Dočim država trdi, da dotične posojilnice niso solventne in da ne plačujejo vlog, trdijo zastopniki raznih posojilnic, da je bila državna odredba za zatvoritev posojilnic, naravnost sramotna. Tangeman, državni trgovinski direktor, ki je oddal povelje glede posojilnic, dasi se mora od novem letu umakniti iz urada, je izjavil, da je država vedno šla posojilnicam na roke. Vzelo je državne nadzornike skoro eno leto, da so dognali finančno stanje posojilnic v Clevelandu, je rekel Tangeman. "Nadzorniki države so obiskali direktorje in voditelje vseh posojilnic in jim razložili položaj. Država je prepričana, da v slehernem slučaju, kjer sem odredil reorganizacijo, je bila ista absolutno potrebna v korist vlagateljev posojilnic. Fr. Gentsch, postavni zastopnik ene izmed posojilnic, je zahteval od Tangemana, da mu razjasni, zakaj Tangeman ni dajal direktorjem posojilnic pojasnil in načrtov, za katere so vprašali pri vladi, nakar je Tangeman odgovoril: "V slehernem slučaju vsake posojilnice smo obvestili direktorje, kaj naj naredijo, da postanejo posojilnice solventne." Gentsch je temu ugovarjal in izjavil, da v dvajsetih letih je bil Tangeman prvi direktor trgovine v državi Ohio, ki ni hotel delati z direktorji posojilnic, ki so bili pri polji govoriti z njim o svojih problemih. Tangeman mu je na to odgovoril, naj mu imenujejo enega samega direktorja posojilnic, s katerim ni hotel razpravljati o načrtih za bodočnost. Obenem je povedal, da se bo najbrž več posojilnic združilo, in da posojilnice lahko dobe tudi zvezno zavarovalnino za vloge, ako zadostijo vladnim predpisom.

Morski viharji

Atlantsko morje je bilo tekom zadnjih šest dni silno viharno. V raznih nezdodah je poginilo 17 oseb. Prekmorski parniki so bili od dveh do treh dni kasni. Več parnikov se je ponesrečilo.

Zadušnica

V torek, 25. decembra se bo brala sv. maša zadušnica ob 11:30 dopoldne v cerkvi sv. Vida za pokojnim Rudolph Kanduš v spomin druge obletnice njegove smrti. Prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

Zadušnica

Sv. maša zadušnica se bo brala za pokojno Mrs. Marion Cugel, nocoj ob polnoči v cerkvi sv. Kristine na Bliss Rd. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k udeležbi.

Plačani odvetniki

Sodnik Harris je dovolil, da se izplača 21 odvetnikom \$2563.00 pristojbine, ki so več ali manj delovali za likvidatorja bivše Union Trust banke.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto \$8.00. Poštomenska številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 301, Mon. Dec. 24, 1934

Za materialno in moralno blagostanje delavca

Razvoj modernega gospodarstva spremlja neprestana borba delavstva za izboljšanje svojih socialnih razmer. Nezadovoljnost delavcev izbruhne na dan večinoma v mezdnih sporih. Vzrok teh sporov je navadno skrajno slab ekonomski položaj delavcev, kakor je dokazala nedavno ogromna stavka tekstilnih delavcev, ki kljub trdemu delu ne morejo zaslužiti toliko, kolikor jim je za količjak primerno življenje potrebno. Te borbe so povzročile, da so se delavci organizirali, ker so se zavedali, da posameznik ne zmora ničesar in da le skupno lahko dosežejo kake uspehe.

Skoraj vse borbe delavcev so črpale svojo silo iz življenjske potrebe in iz onega pojmovanja socialnega življenja, ki jim ga je nudil socializem. Ne sme se zanikati, da je baš ta v prvi vrsti organiziral delavske mase, jih navduševal in vodil v njihovi borbi, pripravljal za socialni prevrat, ki naj bi enkrat za vselej odstranil vse vzroke slabega stanja delavstva. Vsa ta borba je bila torej osnovana na povsem materialistični podlagi. Res je, da je delavstvu prinesla gotove koristi in da je marsikje izboljšala njegov položaj. Toda, ali je pa tudi odstranila vzroke, ki vedno iznova privedejo do vedno težjih borb?

Sodobno gospodarstvo je urejeno tako, da mora vedno iznova priti do mezdnih sporov, ker je meza le cena človeškemu delu in se ta določba na delovnem trgu, torej na bojišču, kjer skušata oba — podjetnik in delavec — doseči zase čim večji uspeh. Očitno je, da je v tej borbi delavstvo šibkejši del, saj ima na svoji strani samo svojo delovno silo, dočim razpolaga kapitalist z mnogo močnejšimi sredstvi.

Ta borba pa se mora premakniti na širše polje, ker taka borba ni samo zadeva dveh zainteresiranih strani, marveč je zadeva celokupne socialne družbe.

Do nedavno smo bili navajeni gledati na vse te pojave kot na borbo dveh razredov, ki se tiče le neposredno prizadetih. To pa je napačno, ker so tako podjetniki kakor delavci le člani celokupne človeške družbe, in nesoglasja, ki so med njimi, povzročajo težke stresljaje v vsej družbi. To je bilo posebno očitno tekom stavke pristaniških delavcev v San Franciscu, kjer niso trpeli samo prizadeti, marveč tudi ostali ljudje. Socializem s svojo borbo nikakor delavstva ne dviga na ono stopnjo, ki mu pripada v organski celoti človeške družbe, temveč to v celoti s svojimi nauki in svojimi metodami razbija ter jo izkuša razdeliti v dva nepomirljiva nasprotnika — proletarce in kapitalistične buržuje. Ta prizadevanja socializma se dosledno kažejo v mezdnih borbah, ki jih vodijo socialistične organizacije. Te si prizadevajo, da v teh borbah ne dosežejo samo nekaj materialnih uspehov za delavca, temveč, da s temi borbami kopljejo večji prepad med obema razredoma in tako pripravljajo pot, po kateri naj bi socialistični voditelji proletarijata prišli do polne oblasti, do — nadvlade. Povojni se je zdelo, da svojega cilja ne bodo dosegli samo v Rusiji, marveč tudi drugod. Življenje je pa marsikje krenilo na drugo pot. Doživeli smo preobrat, ki pa še ni pokazal svoje dokončne oblike.

Zavedati se moramo da je borba delavstva za boljše gnotno stanje, za boljše bezdo, potrebna in da jo bo moralo stalno bojevati. Toda tej borbi je treba dati povsem druge osnove, ki bodo izvirale iz najelementarnejših pravic delavca kot človeka, na podlagi, da je vsak človek enakovreden član človeške družbe. Delavstvo bo moglo pridobiti le, če bo njihova borba za prvenstvo šla za tem, da si pribori ono mesto v človeški družbi, bilo v kulturnem, bilo v materialnem pogledu, do katerega ima pravico. In kako mu bo to mogoče? Delavec se bo moral okleniti takih organizacij, ki so zavrgle zgolj materialistično osnovno ter streme po tem, da postane socialni problem tudi kulturni in etični problem, da bodo izkušali dvigniti splošno kulturno in etično vrednost delavčevega dela in pridobiti delavstvu splošno priznanje v okviru celokupnosti.

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

(Nadaljevanje)

Predno se poslovimo od Newburga, naj še povem, da so imeli pri Zajčevih očet, ko se je omožila starejša hči Frances, sedanja Mrs. Perko, katere mož je pred kratkim opisal v tem listu svoje doživljaje. Tudi on je pisal, da je bilo nam starejšim naseljencem večkrat s trnjem kot pa cveticami pot posuta, kar je bilo tudi res. Na tej oheci sem bil tudi jaz, menda ja, saj sem tam stanoval.

Torej tisto delo sem bil puštil in isto je storil tudi hišni gospodar, oče Zajc. Namenili smo se, da se preselimo k "morju." Vem, da je ta beseda malo čudna za mlade, toda le ma-

lo počakajte, da to stvar raztolmačim. Kadar je šel kdo iz Newburga na St. Clair, je rekel, da gre k morju. Vsi smo takrat tako rekli tej veliki vodi, ob kateri leži slavno mesto Cleveland.

Tako sva šla tudi midva z očetom Zajcem iskat stanovanja tje doli. Prvi dan nisva nič dobila, dasi se je mož veliko trudil z menoj. Z nama je hodil tudi, starim naseljencem dobro poznani Jakob Turk, ki je imel gostilno nekje na St. Clair Ave., in 70. cesta, ne vem več prav natanko, kje. Obhodili smo vse bližnje ulice, pa ni bilo nikjer kake prazne hiše. (In kako je pa danes v tem oziru, vsi

vemo). Turk nas je peljal tudi do jezera in sem takrat prvič videl naše lepo jezero ali "morje." Sedaj mi je to "morje" dobro znano, saj sem preživljal vsa dolga leta v njega bližini.

Drugi dan sva šla zopet za stanovanjem. Iztaknila sva ga na Wason St., ki je sedaj 38. cesta. Bilo je ravno v velikem tednu, leta 1893, ko sva korakala po cesti proti jezeru, ko se pripodi za nama kakih deset že odraslih pobalovnin. V rokah so imeli gnulo repo, katero so nam metali v hrbet. Potem pa skočijo vame in me začno sипuvati v obraz, da sem bil v hipu ves krvav. Zraven so me pa zmerjali s "polakom," kot je bilo v "lepi" navadi takrat. Toda moj spremljevalec se je tudi takoj zavedel, da je tukaj treba malo pljuniti v roke. Pa potegne iz žepa mal nožiček, tega so se pa paglavci zbal in zbežali. Takrat se mi je bila Amerika tako zamerila, da če bi bil imel denar, bi jo bil takoj popihal nazaj v stari kraj. Pa sčasoma se vse pozabi in še tisti dan sem bil vesel, da sem v Ameriki.

Z očetom Zajcem sva prišla na King St., (sedaj 32. cesta) k dobro poznanemu, sedaj že davno pokojnemu Mike Skebetu, ki je imel tam salun. Mike je bil vedno vesele volje in tako tudi tisti dan. Postregel nama je s pijačo in dobrimi kranjskimi klobasami. Tam sva tudi zvedela, da ima za oddati stanovanje Anton Arko, ki je imel gostilno na Lake St. Stanovanje sva šla obiskat moje rojake na 100 Case Ave., in tam je bilo zopet veselje. Vprašan in odgovorin ni bilo konca ne kraja. Nato sva šla pa nazaj v Newburg in čez nekaj dni smo se preselili k "morju."

Meni se je vseeno bolj dopadlo na Lake St., ko na Woodlandu ali v Newburgu. Dela seve nisem imel, ampak obljubil mi je Jože Strnad, ki je bil doma iz naše vasi, da mi bo dobil delo v pajpovni, kar se je res tudi zgodilo čez dva tedna. Tako sem začel delati v tej, vsem rojakom dobro poznani tovarni, kjer sem delal pet let in pol. — Plača je bila \$1.35 na 10 ur. Meseca julija, 1893, so pa začeli zapirati tovarne, kjer so pa še delali, so utrgali plače. Tudi mene je striženje zadelo, da sem služil potem \$1.25 na dan za isto delo kot prej. Vozil sem težke cevi na dvorišče ter jih nakladal na vozove.

Bilo bi preveč pisanja, ko bi hotel vse popisati. Naj samo povem, da sva s Frankom Skufcom, podomače Markec, nakladala po 400 funtov težke cevi. Če bo bral te vrstice, se bo gotovo spomnil na one čase. Izdelovali so cevi od treh palcev do 60 palcev. To so bile že velike zverine. Velike smo morali kar zunaj čistiti. Od ene strani je grela cev, od druge pa solnce. To je bilo delo, kaj? Edejal sem, kolikor sem mogel, zato me je tudi boss pohvalil, češ, da sem tako len, da smrdim. Kakopak, take sem slisal, zraven pa še tako garal ko živina.

Čakajte no, kaj ne bi bilo dobro, da bi povedal malo tudi od našega fantovanja? Vse pišem, samo tega ne. Torej stanoval sem pri Arkotu in poleg nas je stanovala še druga družina. Jaz se nisem zanimal zanje, sem se bolj zase držal. Bolj zgovoren je bil pa moj gospodar, no ja, saj on je bil star in starejši ljudje so bolj zgovorni. Tudi danes sem jaz bolj zgovoren, ko sem star. Moj gospodar je menda povel sosednji družini, od kod da sem in tako me mlada žena vpraša nekega dne, če sem poznal v starem kraju Martinovo Dolenjko. Kako je ne bi poznal, saj je v naši vasi služila. In to sem pa jaz, je rekla. Nisem je prej spoznal, dasi je bila le par let starejša od mene. Sedaj je bila že omožena in je imela dva otroka.

To je bila pokojna Mrs. Kren, podomače Jernikovka, vsem Slovenkam dobro poznana babica. No, pa sem zopet imel nove znance.

Pa še nekaj je bil staknil moj gospodar, pa Bog varuj, da bi ga zato dolžil, saj je menda tako najboljšje. Ko sem že omenil, je imel Mike Skebe na King St. gostilno, zraven pa tudi nekaj grocerije. Ko pride moj gospodar nekega dne iz te prodajalne, mi reče: "France, tam pa služi ena iz vaše fare. Povedal sem ji, da stanuje pri meni mlad fant, ki je doma iz Kompolj."

Takoj sem bil radoveden, kakšna da je ta dekle in ko pridem iz sihta, grem takoj tje, saj je bilo komaj nekaj korakov. Ko pridem v salun k jaslim, si narodim običajno penočo pivo in vprašam, kje da imajo tisto punčaro, ki je iz naše fare doma. Pripomnim naj, da tiste čase ni bilo posebno varno za take stvari spraševati, ker tam so imeli kakih dvajset bordarjev in sicer pravih fantov, ne kakih smrkvancev. Da ni bilo varno spraševati po dekletih, je bil vzrok ta, ker je morda že ta ali oni škilil za njo in bi bilo lahko kaj narobe.

No, prišla je in lepo sva se pozdravila. Nisem je poznal v starem kraju, poznal pa sem njeno mater, brata in sestre. Nič zato, če je nisem poznal, jo pa sedaj dovolj poznam. I, pa kaj bi še naprej pravil, tista punčara je sedaj moja žena in sicer od 11. februarja 1895. V februarju bo 40 let, kar sva poročena. Poročil naju je Rev. Vitus Hribar. V zakonu se nama je rodila deset otrok: pet hčera in pet sinov. Starejša hči je sedaj Mrs. Michael Lah, druga hči Rozi je bila poročena z Ludvik Ogrincem in je umrla 17. januarja 1917. Hči Anie je sedaj Mrs. Nahtigal, hči Mary je Mrs. Johnston, in mala baby, Angelica, nam je umrla.

Sinovi so: Frank, Jože (ta je učitelj in sedaj uči v Philadelphiji), Louis, Edward in Albert. Slednji je godbenik in je že veliko Amerike videl. V januarju gre igrati v Florido, kjer bo ostal menda vsa zimo.

Sedaj moram poseči pa daleč nazaj. Ako že pišem, naj popišem vse. Ako pa za katerega ni, naj vse skupaj v koš vrže. Dosti je pionirjev, starejših od mene, ki so že svojo zgodovino popisali vsak po svoje, kakor jo je pač kdo doživel. Eni se pritožujejo, da ni bilo dela, drugi spet drugače. Torej naj malo popisem, kako sva s ženo živela po poroki. Kakor vsi prvi naseljenci, sva bila tudi midva bolj na slabem. Vedno sva imela bolj slabo stanovanje, dokler nisva kupila hišo na sedanji 63. cesti, med Glass in Carl Ave. Tam smo stanovali od 8. aprila 1904, do 19. julija 1923. Od tedaj pa stanujemo v novem stanovanju.

Nekega dne mi piše brat moje žene iz Pueblo, Colo., da se tam dobro dela in da se boljše zasluži, kakor v Clevelandu in da naj pridem tje. Takrat sem delal še v pajpovni, pa se odločim, da grem na zapad. Dne 1. novembra 1898 me je odpeljal John Jerše, Jožman, na Nickel Plate postajo in vlak me je odpeljal proti Coloradu. To je bilo na terek in v četrtke ob devetih zjutraj sem bil že v Puebli.

Ko sem odhajal iz Clevelanda, sem si mislil, da me ne bo nikdar več nazaj, da bo prišla žena za menoj in dve hčerki, ki sta bili takrat že rojeni. Kar hitro bom delo dobil in pisal družini, naj pride za menoj. V Clevelandu me je bil povabil John Poniz, ki je bil ravno prišel iz Pueble, naj tam na kolodvoru ne jemljem voznika, ampak naj grem kar čez srednji most in beam videl napis: John Rus salun. In res, ko pridem na postajo, se mi ponujajo vozniki, pa jim povem, da bom že sam prišel, kamor sem namenjen. Pobere svoj mali kovček, velikega pa pustim na postaji in jo ubeberem proti srednjemu mostu pro-

ti Rusovi gostilni. Že z mostu sem videl napis.

Ko pridem v gostilno, ukažem kozarec pive in hočem tudi bartenderja tretat. Ta mi pa pove, da ni žejen in da ne bo pil. Začudil sem se, kako da ne bi bil saluner žejen. In res ni pil, jaz pa sem jih en par zvrnil.

Gostilničar je bil sedaj že pokojni John Rus, ki je bil doma iz vasi Struge. Tiste čase je bil prvak v Puebli. Imel je gostilno in še mnogo drugih posestev. Kako sem slisal eden njegovih sinov še živi.

Ko mi stari Oplotar, kakor so rekli Mr. Rusu, natoči pivo, me vpraša, od kod da sem prišel. Povem mu, da iz Clevelanda, da imam tam družino, katero bom dobil sem, če se bo dobilo primerno delo. Rekel je, da delo se bo lahko dobilo. Povem mu tudi, da sem doma iz Kompolj. Ko mi tuudi povem, čigav sem, je bil ves vesel in mi je povedal, da sta z mojim očetom hodila v hrvaške šume. Tako sem dobil v daljni Ameriki prijatelja pokojnega očeta.

Iz kuhinje pridejo Oplotarjeva mati in me povabijo v drugo sobo, kjer so mi prav lepo postregli. Sedel sem za veliko mizo, na kateri je bilo polno dobrih jedil. Čakal sem, da bo morda še kdo prišel k mizi, pa mi mati reče, da naj si kar pomagam, la je vse to zame. O, Marička, sem si mislil, če pa v Coloradu za enega človeka toliko pripravijo, potem bo pa tukaj prijetno življenje. Pa tudi drugod so mi postregli, kamor sem prišel.

(Dalje prihodnjič.)

Odrpito pismo očetu in materi učencev in pevcev Slovenske šole SDD

Po kratki dobi treh mesecev kar je bil organiziran mladinski pevski zbor Slovenske šole Slov. Delavskega Doma, 15335 Waterloo Rd. vam javljam, da je zbor zadovoljiv in vspesen. Kaj in koliko so se ti vaši mladi pevci in pevke naučili v tem kratkem času, to vam bo dano v pogled na novega leta popoldne. Vsi oni, ki so vam dane razmere znane o poteškoči s podukom naše v Ameriki rojene generacije, boste prepričani, da trud in delo ni bil prazen nič, pač pa uspeh in to tak, kakoršnega se skoraj nismo nadejali. Pevci pojo, da jih je veselje poslušati, pojo z radostnim ponosom in z zavestjo pomnosnega pevca, pridite in prepričajte se sami.

Vam, slovenska mati in oče, starši naših mladih pevcev sporočamo, da pošljete svoje otroške učence zbora in mladinskega orkestra redno in točno k vaji vsak četrtke ob peti uri popoldne, kajti nujno potrebno je, da so vsi pevci na svojem mestu takoj ob pričetku, da se ne moti vaje v teku. Drugič oni, ki se ne bodo točno udeleževali vaj, nikakor ne bodo mogli nastopiti na koncertu, ker bi s svojim nezadostnim znanjem pesmi ves spored samo kvarili, torej ako želite, da je vaš sin in hčerka med pevci, pošljite jih ob času k vaji. V pondeljek popoldne dan pred novim letom ob 2. uri se bo obdržalo glavno vajo za celotni program koncerta. Vsi pevci zbora, mladinskega orkestra, oni ki nastopijo v soli in deklamacijah ter igralci dramske igre, imajo biti točno ob 1:30 popoldne na odru S. D. D. Sporočilo se je že vsem članom zbora, da imajo biti vsi fantje oblečeni v bele hlače, belo srajco z malo črno kravato, in deklice v belo bluzo z rdečo kravato ter črno ali modro krilo. Prosimo vas mati, da nam greste v tem na roko ker želimo, da bi bili vsi prilično enako oblečeni v svrhu lepšega vtisa.

Spored programa je več ko presenetljiv. V zboru poje stosedeset pevcev, pri mladinskem orkestru pa sodeluje devetnajst muzikantov. Program je razdeljen: "Vigred" in "Oj z Bogom," otvoritvene točke mladinskega zbora, — "Solnce čez hriboček gre" duet Valeria Vudal in Edith Coff, — "Lepo mi poje črni kos," solo Raymond Skočaj, najmlajši pevec zbora, star štiri leta, — "Ura," solo Josephine Kovič, — "Šolski zvonec," solo Mirian Speharter, — "Polzek" solo Tony Stražisar, — "Lastovski" duet Lucia Urankar in Vivian Intihar. Nato nastopi mladinski orkester z dvema komadoma, sledi deklamacija "Sirovak." V drugem delu programa nastopi zbor: "Biba leze biba gre," — "Lisička je prav zvita zver," — "Sinica pozimi," — "Po jezeru blizu Triglava" in "Bog živi te." Vse pevске točke zbora in solistov bodo spremljane na piano. Poznani in priljubljeni Vudalovi kvartet pa poda dramsko-pevski prizor "Golobček" in "Spavaj dete." Po kratkem odmoru po podana komična igra enodejanka in nato sledi ples in domača zabava v spodnji dvorani. Vstopnina h koncertu in plesu je 40c in samo za ples 25c, pričetek programa ob 2:30 popoldne.

Najlepše in nepozabljivo darilo za novo leto bo brezdvoma darilo, ki ga bodo dali naši šolarji svoji materi in očetu in slovenski javnosti, ljubiteljem in podpirateljem našega narodnega družabništva, naši učenci slov. šole, s svojim lepim koncertnim programom v slovenski pesmi, glasbi in igri ter deklamaciji. Vstopnice že lahko dobite v predprodaji pri učencih, privoščite sebi in svojim prur uric zaobe v družbi naših mladev na novega leta dan.

V. Coff.

To in ono iz Collinwooda

Sedaj, ko je pritisnila trda zima, se brezposelni člani držimo okrog peči ali furnezov in strastno debatiramo. Ženice se jeze, ker smo jim povsod v napotje. Pravijo nam, da smo patentirani lažniki. Pinoklerji so pa bolj molčeči, zamišljeni so sami vase. Vsaka najmanjša stvar jih spravi v nevoljo. Radio aparate bi najraje razbili in pa to nepotrebno pasje lajanje jim tudi ne prija. Preveč imamo radio aparatov in preveč psov, mesto Cleveland pa premalo denarja. Obdavičji hočejo pinoklerje. Nak, temu se bomo pa uprli. Naš councilman Anton Vehovec naj rajši stavi predlog v mestni zbornici, da se obdavič vsak radio aparat in vsak štirinožni pes s 25 dolarji letno, pa bo imel Mr. Davis takoj denarja na koše.

"No, ta je pa prav pametna," reče Janez iz Zabajka. "Prinesen kvort ohajčana!" Bog usliši tvojo molitev: ohajčan in pa pečen krompir, to gre skup! Ampak krompir ni pravilna beseda. Po angleško se reče ljubeznivo jabolko in je baje strupeno. — Vnela se je o tem debata na vse strani. Šli smo pogledat v stari almanak in zares našli, da so prinesli krompir v Zed. drž. iz Južne Amerike leta 1830 in so ga imenovali "low apples." Eni so bili mnenja, da beseda "low apples" pomeni nizko jabolko, drugo pa, da se temu pravi "jabolko ljubezni." Prišlo se je do zaključka, da se krompir imenuje ljubeznivo jabolko brez vsakega strupa, če je pečen in dobro z ohajčanom zalit.

Čuje se tudi, da se med Dolenci nekaj kuha. V bližini Zabajka imajo namreč prostor-no klet. Ob steni stoji dolga miza domačega izdelka in na tej mizi plača ščetine račun za svojo požrešnost. Pod verando se pa nahaja manjši, zelo hladan in teman prostor. Tu notri so shranjeni trebušasti sodi, polni močnega čvika. V ogromni kleti se pa vrše balincarske vaje. Vsak ima svojo lastno kroglo, da se tako privadno roka nje teži. Na mizi je obhajčan in klobase od pokojnega ščetina. Po vsaki igri je 15 minut odmora, da se pokuši

letošnji pridelek. Tudi ministru notranjih zadev se da delez. Potem se pa zopet prične z balincanjem in rečem lahko, da po večkratnih odmorih delajo že zelo lepe pjombe in štrambe. Enkrat po sv. Juriju se hočejo oprosteti z nepremagljivimi Kraševci SDD na Waterloo Rd.

Nekoč smo čitali, da bo Fisher Body postavila nov ogromen stroj in to se je tudi zgodilo. Stroj tehta 400 ton, pritiska pa ima 750 ton. Vse to nam da brezposelnim članom misliti, da je najbolje, da držimo roke lepo proč, saj nam bodo dali demokracije kaj bolj primerne. Saj izdajajo v to svrhu vsak dan ogromne številke v dolarjih. Pravijo, da bo vsak brezposelni član lahko zaslužil 2000 na leto. Dosedaj smo imeli namesto dela največ radio muziko. Vendar se ne smemo prehitro razburjati glede tega, da ne bo komu sape zmanjkalo zaradi par tisočakov. Gospodje od možganskega trusta bodo dali poleg tega še dovolj časa za igranje pinocla, balincanja in da se izprazni še vse polne sode.

Frank Kožel,
15412 Waterloo Rd.

Če verjamele al' pa ne

Na, sem že dobil kontro... Komaj sem eno zini, pa me že nazaj devljejo. S cigaro v ustih je prišel v petek v naš ofis Frank Suhadolnik, ne ponujat čevlje, ampak hvalit lovsko zmoglost svojega soseda Toneta Prijatelja, s katerim kraljujeta doli pod Rožnikom.

"Kaj boš ti," je trdil France, "ki trdiš, da si nekaj boljši jager, kot so drugi. Ti bom jaz eno povedal o mojem sosedu Tonetu, ki ni tak jager, kot ste vi drugi, ampak je tak, da ga menda ni pod našim in ne pod vašim zvonom."

"Čakajte, no, France..." sem se hotel ušutili vmes, pa nisem dobil besede, ampak jo je kar sam držal naprej.

"Vi, drugi jagri hodite na lov s puškami, noži, bisagami, pastmi, vilami in menda cepci, naš Tone pa ne. On pušti vsako nepotrebno ropotijo doma in gre najprej na ogledi za zajci in šele, če katerega vidi, gre domov po puško. Saj ima prav, bi rekel, kaj bo vso navlako seboj vlačil, če pa ne ve, ali bo videl kakega zajca ali ne."

"Brez flinte, da hodi Tone na lov?" se neverjetno začudim.

"Če ti rečem, da gre brez flinte, potem je to res. Le poslušaj. Onole jutro vidim Toneta skozi okno, kako se nekam pruhleno bliža naši hiši in tako verno gleda v tla, kot bi bil kaj zgubil. Le kaj neki išče, si mislim, pa bo že do hiše prišel in ga bom vprašal in če je kaj zgubil, mu bom šel pomagat iskat. Ni prišel pa se prav do hiše, ko se naenkrat ustavi, kot bi dobil naenkrat revmatizem v noge, da se ne bi mogel premakniti. Revež, ti, ki se ne more premakniti. Ze mislim stopiti ven, da bi ga prijel pod pazduho, ko ga zagledam, kako se naglo obrne in jo vljije nazaj proti svoji hiši. Kar zijal sem samega začudenja. Toda še predno sem utegnil usta zapreti, sem zopet zagledal Toneta, ki je prišel iz hiše s puško. Zopet je prišel prav oprezno k naši hiši in predno sem utegnil reči naši družini, naj se pokrije, ker bo sturm, ko Tone pomeri tje za hišo, sproži, potem pa zmagovito pobere lepega zajčka.

Sedaj šele mi je bilo vse jasno. Torej vidiš, tako se jaga v Ameriki. Najprej se najde zajca in potem šele se gre domov po puško, zapolni si to."

Tudi jaz sem se čudil temu dogodku in z vsemi štirimi podpišem Tonetovo navado in običaj, da se najprej zajce najde, potem se gre pa puško iskat. Morda ne bo vedno zajček čakal, kaj se bo morda pa bo.

Romantika ameriškega zapada

IZVIRNI PREVOD ZA "AMERIŠKO DOMOVINO"

"Jones," reče Frank, "Jim jaz bova oprezovala danes lukaj v taborišču. Dosti dela je in rad bi videl, da spravimo vse v dober red, predno pride mo do Siwasha. Podkovati je treba Old Baldyja. In če se bo upiral, bomo morali poprijeti psi, da ga podkujemo."

Še vedno je bilo mračno, ko je odšel Jones z Donom, Wallace s Sonderjem in jaz z Moozeom. Jones nam je ukazal, da se razidemo, sledimo izsušeni strugi in da naj ne pozabimo njegovih nasvetov od prejšnjega večera.

Globel je držala proti desni in tje sem zavil. Bilo je polno kamenja, ki je padlo od pečin. Kar je bilo ravnine, je bila gotovo poraščena z borovci in vprašal sem se, kako se more pač lukaj človek izogniti divjačini, nikar da bi jo še zasledoval.

Mooze je vlekel napeto verigo, na kateri sem ga imel prizanega. Vohal je kojotovo in srnjakovo sled. In kadar je kazal pozornost na take sledove, sem ga udaril, pa moram priznati, da se ni dosti zmenil za to.

Naenkrat se mi zdi, da slihim strel. Pridržal sem Moozea, kakal in poslušal. "Waa-hoo — waa-hoo!" je prineslo po zraku do mojih ušes, nekako topo, kot bi pripadalo izza pečine skalovja, ki se stalo ob koncu globeli. Počel sem Moozea za seboj in dirjal po globeli, kolikor sem mogel hitro. Kmalu sem nalesel na Wallacea, ki je prišel od lesne.

"Jones kliče," reče razburjeno, "od te strani; zopet kliče." Planila sva v naglici v odprino globeli in sva nenadoma prišla do Jonesa, ki je klečal pod neko smreko.

"Fanta, poglejta!" reče in poaže na tla. Tamkaj se je v prahu jasno odražala stopinja jaguarja, tako velika, kot bi potpisnil v prah razprostrto dlan. Pogled na to sled mi je pognal obraz in gorkoto po hrbtu. "Tukaj vidita sedaj sled jaguarja; amica je, stara kaki dve leti. Ne morem pa povedati, če je ta lukaj sinoči. Don ne more vohati sledu, poskusimo torej Moozea."

Vodil sem Moozea do širokih in okroglih odtisov in mu potpisnil nos do tal. Stari vojšček je vohal in vohal, toda ni kazal nobenega zanimanja. "Stara sled!" je pojasnil sedaj Jones. "Ne bo šlo. Poskusimo Sounderja. Le naprej, stari dečko, saj ti imaš nos za to!"

Poklical sem psa naprej. — Sounderju ni bilo treba kazati sledi; potpisnil je nos vanjo in le dolgo stal nepremično; potem se je nalahno stresel, dvignil glavo in poiskal drugo stopinjo. Korak za korakom je šel počasi, dvomeče. Naenkrat je začel močno mahati z repom. "Le pogledjte ga!" je vzkliznil Jones razveseljen. "Dobil je tonj, ki ga onadva nista mogla. Lukaj, Mooze, marš nazaj! Držite Moozea in Dona nazaj; napravita Sounderju prostor."

Počasi je šel Sounder gori po globeli, tako previdno, kot bi stopal po ledu. Prešel je od prasične, odprte sledi in prešel na predsednika kongresa, oziroma senatske zbornice, kjer je že pač. Če pa kongresnik ali senator obvesti samo predsednika svoje zbornice o svoji resignaciji, mora ta o tem činu obvestiti gubernerja dotične države, iz katere je ta kongresnik ali senator.

Kadar bi se rad kongresnik ali senator Zed. državi odpovedal svojo uradu, pošlje pismeno resignacijo naravnost na izvršnega uradnika njegove države, to je gubernerja, ali pa na

predsednika kongresa, oziroma senatske zbornice, kjer je že pač. Če pa kongresnik ali senator obvesti samo predsednika svoje zbornice o svoji resignaciji, mora ta o tem činu obvestiti gubernerja dotične države, iz katere je ta kongresnik ali senator.

Kadar bi se rad kongresnik ali senator Zed. državi odpovedal svojo uradu, pošlje pismeno resignacijo naravnost na izvršnega uradnika njegove države, to je gubernerja, ali pa na

Kadar bi se rad kongresnik ali senator Zed. državi odpovedal svojo uradu, pošlje pismeno resignacijo naravnost na izvršnega uradnika njegove države, to je gubernerja, ali pa na

peščeno zemljo, sem pa tje poraščeno s travo. Venomer je sel naprej.

Kar spreletelo nas je, ko je zalajal z globokim basom in naznanil, da brez vsega ne bo. "Pri moji veri, fanta, imaga!" je vpil Jones ter vzdignil trmastega, upirajočega se psa s sledi. "Sedaj vem vse. Jaguar je šel tukaj danes zjutraj. In vzdignili ga bomo tako gotovo, kot gotovo tukaj stojim. Alo, Sounder, sedaj pa na konje!"

Ko smo tekli doli po globeli, smo že srečali Franka, ki nam je šel s konji naproti. "No, slišal sem Sounderja," je pojasnil smehljaje, "pa sem mislil, da bi radi konje. Torej ste na sledu, kaj? Dobro boste morali jahati, če boste hoteli dohajati tega psa."

Osedlal sem hitro Satana in priznati moram, da so se mi tresli prsti od razburjenja. Ko sem bil gotov, sem potisnil svoj Remington avtomatično karabinko v usnjeni tok pod sedlom.

"Fantje, poslušajte," je rekel naš vodja. "Zdaj bomo pričeli loviti na način, ki je še nov za vaju. Pomnita, da se ne strelija in ne preliiva krvi, razen v samoobrambi. Držite se mene, kolikor je možno. Pazita na lajanje psov in če ostaneta zadaj ali če se ločimo drug od drugega, zakličita signal. Ne pozabita tega. Možno je, da se izgubimo. Pazita pri ježi na večer. Kdor bo prvi prišel za psom, ki bo spraval jaguarja na drevo, naj počaka, da pridemo še mi drugi za njim. Sedaj pa poženimo. Alo, Sounder, Mooze, le naprej, Don in za jaguarjem!"

Razen Moozea sta se oba psatresla od razburjenja in skakala sem in tja. Ko smo spustili Sounderja, je vodil svoja tovariša naravnost do sledi, mi pa v skoku za njimi. Sounder je kazal isto aktivnost kot prej. Tekel je hitreje in hitreje in je včasih zalajal, globoko, pa kratko. Ostala psa nista lajala, vendar sta bila prvemu tesno za petami. Globel je bila dolga in se je vila in krivila okrog skal, ko hiša velikih. — Včasih se je pokazala sled dokaj vidno na tleh. Kakih pet milj nas je vodil Sounder po globeli, ki se je začela vzdigovati. Izsušena struga hroudornika je bila polna gostega grmčja, vmes pa je raslo vitko drevje, debelo ko moška roka, katero smo morali potiskati z rokami v stran, da smo mogli jahati skozi.

Nenadoma se je pričel Sounders obotavljati in vohati, nato pa je stekel po obronku globeli. (Dalje prihodnjic.)

Kadar kupujete božična darila, kupite kaj primernega. Živ in stalen, razveseljiv poklon je dober pevec KANARČEK

V obili izbori, najboljši pevci, primerne cene. Tudi kletke in druge potrebščine za ptice se dobi na 15413 Lucknow Ave., prva cesta severno od Waterloo Rd.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

Kadar kupujete božična darila, kupite kaj primernega. Živ in stalen, razveseljiv poklon je dober pevec KANARČEK

V obili izbori, najboljši pevci, primerne cene. Tudi kletke in druge potrebščine za ptice se dobi na 15413 Lucknow Ave., prva cesta severno od Waterloo Rd.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

Kadar kupujete božična darila, kupite kaj primernega. Živ in stalen, razveseljiv poklon je dober pevec KANARČEK

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

1934 DEC. 1934 KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

29.—Jugoslav Camp, št. 293 WOW, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

29.—Društvo Na Jutrovem št. 477 SNPJ, plesna veselica v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

29.—Društvo Vipavski Raj priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

30.—Dramsko društvo Abrašević, predstava v avditoriju SND.

30.—Dramatično društvo Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Pevsko društvo Soča, zabava v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

31.—Dramsko društvo Triglav ima privatno zabavo na Silvestrov večer v Knausovi dvorani.

31.—Slovenski Narodni Dom in Klub društev S. N. D., Silvestrov večer v obeh dvoranah S. N. Doma.

31.—Pevsko društvo Zvon priredi Silvestrov večer v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Pevsko društvo Zvon priredi Silvestrov večer v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Pevsko društvo Soča, zabava v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

31.—Pevsko društvo Soča, zabava v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

SND.

17.—Slovenski Sokol, javna telovadba v avditoriju SND.

23.—Društvo France Presern, št. 17 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani SND.

23.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ priredi plesno veselico v Twilight Ball Room (preje Grdinova dvorana).

24.—Vrtec SSPZ, predstava v avditoriju S. N. Doma.

24.—Društvo Cleveland št. 126 in društvo Lipa št. 129 S. N. P. J. praznujeta skupaj 25-letnico obstanka. Banquet in plesna veselica v S. N. Domu na St. Clair Ave.

2.—Orel Klub, ples v spodnji dvorani SND.

2.—Zenski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave. priredi maškeradno veselico.

3.—Jugoslovanski Pasijonski klub, predstava v avditoriju S. N. Doma.

10.—Samostojna Zarija, prireditelj in ples v spodnji dvorani SND.

16.—Dr. Kranj priredi plesno veselico v spodnji dvorani SND.

17.—Club O-Pal, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju SND.

Nekaj novega v Newburgu

Zopet bo nekaj novega v Newburgu, vsaj zame bo novo. Videli in slišali ste me že mnogokrat na našem odru v slovenskih igrah in petju. Sedaj, na "stara" leta, se bom pa podal in igral v angleški prireditvi. Še kot šolar in tudi pozneje, sem rad prebiral povesti, katere je Father Francis J. Finn S. J. spisal, posebno za dečke, ki pohajajo v razredne in višje šole. Te povesti so mi bile nadvse všeč in sem, lahko rečem, vse prebral.

Kako sem bil iznenaden in skoro bi rekel vesel, ko mi Father Oman ponudijo vlogo "James Fee" iz knjige "Harry Dee," katero je spisal Father Finn in dramaturg William Mathias Lamere.

Vem, želim in upam, da vsi ljubitelji dramskih prireditev se boste gotovo udeležili to pot. Čeprav je v angleščini, je pa besedilo tako navadno in priprosto, da boste gotovo večinoma vse razumeli.

Imeli boste priliko videti take zanimivosti, kakor na primer: očeta in sina, brate, brat in sestra, domači igralci in celo igralca iz Minnesote — imajo vloge v tej igri. To je bilo potrebno radi raznih okoliščin, katere zahteva vsebina igre.

Ker je igra v božičnem duhu, je seveda zelo primerno, da bo sedaj podana in bo še bolj gotovo vplivala na poslušalce. Pritavil bi še to, da bo izredno veliko sedežev na razpolago. Drugega vam ni treba, kakor z dovoljenjem vratarja se lepo vsesti in slediti tej krasni predstavi.

Vse to se vrši v korist cerkve sv. Lovrenca v nedeljo 30. decembra ob 2:30 popoldne in ob osmih zvečer. SND na 80. cesti. Na svidenje in srečno, blagoslovljeno novo leto vam želi Frank Snyder.

Najbolj odlični učenci v šoli sv. Lovrenca zadnjih šest tednov

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Albina Kodek, Lawrence Thomas, Dorothy Lekan, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Dorothy Nose, Peter Kmet, Dorothy Yancher, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Josephine Udovec, Dorothy Nose, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Raymond Hovecar, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes William Turk, John Milenovic, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Alois Fortuna, Stanislaus Skebe, etc.

Table with 2 columns: Name and Score. Includes Laura Zupanic, Agatha Silbitzer, Edward Kenik, etc.

SUGGESTIONS FOR XMAS DINNER

Raisin Filling: 2 c raisins and dates, chopped; 1 T lemon juice; 2-3 c sugar; 2-3 c boiling water; 1 T butter.

Delicious Fruit Cake: 1 lb. butter; 1 lb. flour; 1 lb. brown sugar; 3 t baking powder; 1 c molasses; 1 c Sherry; 8 eggs; 1 t salt; 1 t soda; 4 lbs. seeded raisins; 2 lbs. currants; 1 lb. citron; 2 lbs. walnuts and almonds; 1 lb. candied cherries (cut fine and dredged in extra flour).

Wash raisins and currants in warm water and allow to dry in the oven for approximately one hour with very low fire.

Small slices served with a little Christmas cheer will prove convenient for "Christmas callers."

Date and Walnut Cake: 1 package of dates; 1 t soda; 1 c boiling water; 1 t shortening; 1 c sugar; 1 egg; 1 c chopped black walnuts; 1 t vanilla; 1 1/2 c flour; 1/4 t salt.

Stone and cut the dates into small pieces. Sprinkle over them 1 teaspoonful of soda, then pour the cupful of boiling water over them. Let the mixture cool.

Cake should be warm for serving. Add one tablespoon of rum or brandy to each serving before adding whipped cream. Whipped cream should be allowed to partly freeze before serving.

Those who "wine" as they "dine," will be interested in the following information prepared by one of the leading hotel caterers of America. Certain wines and liquors blend harmoniously with certain types of foods. Here are the generally accepted combinations.

Aperitifs: Dry Sherry, Madeira, Dubonnet, Cocktails. Oysters, clams, etc.: Rhine, Moselle, Chablis.

Roasts and game: Still and Sparkling Burgundy, Claret, Champagne. Desserts: Champagne, Tokay, Haut Sauternes, Madeira.

* Najhujši sovražniki umetniškega razvoja so oni, ki ne morejo razumeti, da nečesa ne razumejo.

Kadar se selite: Ze večkrat smo povdarjali v časopisu, da naročniki, kadar se selijo, morajo svojo selitev direktno nacerzaniti v naš urad, in sicer osebno, ali potom pošte ali pa po telefonu. V nobenem slučaju ne smete povedati našim raznašalcem, da ste se preselili, ker je raznašalec prepovedano sprejemati enaka naročila. Ako boste točno v naš urad nacerzanili spremembo naslova, boste tudi točno dobili list na novi naslov. Prosimo, da to upoštevate!

Največja francoska avto tvrdka likvidirana

Pariz, 22. decembra. Francosko trgovsko sodišče je odredilo, da se začne z likvidacijo Citroen avtomobilske tovarne. Ta akcija se je začela, da se prepreči bankrot ogromne francoske avtomobilske tvrdke, ki je kapitalizirana s \$115,000,000. Citroen tvrdka v Franciji je poznana nekako tako kot v Ameriki Henry Ford. Ako bi tovarna bankrotirala, bi bilo 50,000 delavcev vrženih od dela.

Prodajni davek

Tu priobčujemo še nekaj nadaljnjih vprašanj in odgovorov glede plačevanja prodajnega daveka v državi Ohio. Vprašanje: — Do kdaj morajo dobivati trgovci licenco za svojo trgovino? Odgovor: Najkasneje do 31. decembra, 1934. Vprašanje: Kdaj stopi prodajni davek v veljavo? Odgovor: 1. januarja, vendar država do 15. januarja še ne bo pripravljena, da ga pobira. — Vprašanje: Ali mora prodajalec, ki prodaja od hiše do hiše, tudi dobiti licenco? Odgovor: Da. Vprašanje: Koliko bo znašal prodajni davek v Clevelandu na leto? Odgovor: Približno \$20,000,000.

Novi uradniki

Društvo Slovan št. 3 SDZ je izvolilo sledeči odbor za leto 1935: predsednik John Pollock, podpredsednik Jakob Javornik, tajnik Lud. Medvesek, 6409 St. Clair Ave., blagajnik Anton Stanovnik, zapisnikar Anton Jankovich. Nadzorniki: Ben Stanovnik, Frank Laurich in Jos. Rayer. Zdravnik dr. Kern.

Unijsko delo

Zvezni del. odbor v Washingtonu je odredil, da smejo le unijski delavci biti zaposleni pri gradnji novega poštnega poslopja v bližnjem mestu Berea, Ohio. Navadni delavci morajo dobivati 72c na uro, izučeni pa \$1.25. Navadni gradbeni delavci dobivajo 50c na uro, izučeni pa \$1.20, če nise v uniji.

Richman Bros.

2500 uslužbencev Richman Bros., kjer se izdelujejo moške obleke in suknje, je dobilo preteklo soboto počitnice, ki bodo trajale do 2. januarja. Kompanija bo plačala tekom počitnic vsem uslužbencem redno plačo. To je že drugi teden počitnic z redno plačo v letošnjem letu. Obenem je ta kompanija tudi naznanila, da bo zvišala bolezensko podporo svojim uslužbencem. Stotine Slovkov je zaposlenih pri tej kompaniji.

Kosilo kaznenecv

Sleherni kaznenec v državnih zaporih v Columbusu je dobil na božični dan dobro porcijo pečene šunke, en funt parutsov, en funt candy, pečen krompir, pumpkin paj, omako in solato ter sadje, in končno še dober kos torte. Kaznenec je do 4000 v državnih zaporih.

Listnica uredništva

Par dopisov za predstavo "V kraljestvu palčkov" smo dobili s pošto v soboto, ki je bila radi praznikov jako pozna. Tako ni bilo mogoče dopisov objaviti, ker naši delavci v tiskarni nehaajo z delom ob sobotah ob 11:30 dopoldne in so notranje strani že prej urejene.

Poročno dovoljenje

Poročno dovoljenje sta dobila Emil Zinkevič, Niagara Falls, N. Y., in Miss Helen Komar, 708 E. 159th St. Bilo srečno!

Pisma v uredništvo

Pisma imajo v našem uradu: Lucille Pirc, Josip Cerjan.

MALI OGLASI

Naprodaj: je dobro vpeljana "Beauty Shop," ima izvrsten promet. Proda se radi boleznih v družini. Vprašajte pri Mihaljevich Bros., 6033 St. Clair Ave. (801)

Vsak dan ena

Komu poda kongresnik resignacijo? Kadar bi se rad kongresnik ali senator Zed. državi odpovedal svojo uradu, pošlje pismeno resignacijo naravnost na izvršnega uradnika njegove države, to je gubernerja, ali pa na

DRUŽINA JAZBORSKIH

(Za "A. D." prestavil M. U.)

Dolgega obraza je stal mož v kuhinji in vprašal: "Kaj neki mu je danes?"

"Te mar kaj briga?" se je obregnil obenj Prelesnik ter pri tem napravil tak obraz, kakor da je pil sam žolč. Par minut kasneje je že šel s sedmimi gonjaci gori pod steno.

Grof Jazborski je stal ob oknu ter gledal za njimi, dokler niso izginili. Potem je stopil v kuhinjo ter podnetil ogenj, da prekuha lobanjo z rogovi. Celo uro je sedel ob ognjišču ter strmel v kotliček, iz katerega sta štrlela oba rogova. Ko se je koža ločila od kosti, je previdno in potrpežljivo z nožem očistil raz kost še najmanjši ostanek mišičevja ter rogovje nato zanesel na sonce, da se do dobra posuši. Z rokama

v žepih je sedel na solnčni klopi pred kočo ter nežnega a ponosnega pogleda neprestano opazoval krasno trofejo. Trajalo je kake pol ure predno je gorko solnce izželo iz lobanje še poslednjo sled mokrote. Grof je sedaj nesel rogovje v sobo, vzela pero in črnilo ter v lepih potezih narisal na kost dan lova. Medtem ko je nalahno pihal, da se črnilo posuši, je vstopil v sobo s ponižnim poklonom star mož — poštni sel. Videti mu je bilo, da je dolgo pot sem gori iz vasi prehodil z marsikaterim vzdihom. Pošiljka, katero je prinesel, ga pač ni nadlegovala s svojo težo, a vendar se je globoko oddahnil, ko je oddal v grofove roke škatljico, katera je bila zavarovana za vrednost štirinajstih tisočev kron.

"Sedi! V tvoji navzočnosti bom preštel, če je vse v redu."

Grof je segel v žep po nož in dvignil mali pokrov. V zaboju je bila v pavolu zavita šatljica. Ko je grof to odprl, so se njegove oči zaiskrile od veselja. Na z baržunom prevlečeni deščici so bili nanizani v kaj čudne oblike brušeni safirji in rubini. Draguljar je očividno pogodil okus svojega odjemalca, kajti z zadovoljnim kimanjem je grof gledal pošiljko. Hitro je prebral pospremo pismo ter preštel kamenje. "V redu!" Podpisal je prejemnico ter jo izročil slu. "Vse v redu!"

Starec se je dvignil. "Zbo-

gom, gospod grof!" Pri vratih je obotavljaje se postal, kakor da ni stvar zanj še rešena. A grof Jazborski se je bil že zopet zatopil v opazovanje svojega kamenja.

"Prosim, gospod grof, ali nimajo nobenega naročila za dobi? Ali kaj drugega?"

Ne da bi ga pogledal, je grof zmajal z glavo.

Nevoljno je starec odšvedral ter neslišno zaprl vrata. "Pet ur hoda! Vendar ne bi bilo maseljc piva preveč!" Trudnih korakov se je zopet napravil na pot proti domu.

Ko je prišel do planine, sta ga prehitela Prelesnik in gonjač, ki je nesel na hrbtu gamza, a v rokah krvavo culico, v kateri je nosil svoj delež. Poštni sel ni mogel dolgo korakati vstric njiju ter je kmalu zaostal.

Na robu gozda — tu je opazoval Francelj par iz daljave — se je Prelesnik ločil od svojega spremeljevalca.

"Tako, sedaj pojdi. In ne pozabi sporočiti staremu Mohorju, naj takoj kupi hlače za gospoda grofa in naj jih kar po tebi pošlje gori."

Mož je odšel po stezi. Prelesnik pa se je vrnil v gozd. Ko je bil sam, je zasikal skozi zobe hudo kletvino. Brez cilja je hodil nekaj časa po gozdu. Na neki poti divjačine je ugledal nadoma svež odtis okovanega čevlja. "Tu je bil!" je zamrmral Prelesnik ter pljunil na sled. Sedaj je sledil poti, katero je bil šel Francelj, a upanje, katero ga je po njej vodilo, se ni izpolnilo. Kajti niti enega korita s soljo ni mogel najti, ne da bi našel tudi te sledi.

"Glej ga, kako natančno danes opravlja svoja službo! Kakor da je slutil, da mu bom sledil!"

Kmalu je prišel do Steje, ki je vodila na Srebotnikovo pla-

nino ter je ugledal poleg steze tik ob zvrnjenem drevesu belo ruto. Pobrjal jo je, a še med tem, ko je imel ruto v rokah, je začul nižje s steze hitre korake.

Bila je Malka, ki se je ozirala na vse strani in nekaj iskala. Ko je ugledala loveca, je osupla obstala. Komaj pa je ugledala v njegovih rokah ruto, že je skočila in mu jo izrgala. "Sem z ruto — ta je moja!"

"Oho! Pri tebi pa gre vse nekam naglo!" se je smejal Prelesnik ter mežikaje gledal dekleta. Uspeh tega opazovanja mu je očividno prijal. Dvignil je obrvi ter vprašal začuden: "Kdo pa si? Saj te ne poznam."

"Če te že radovednost tako muči: Mostarjeva Malka sem."

"Kaaaj? Malka? Ja, glej, no, glej — od kedaj pa si zopet doma?"

Malka je preslišala to vprašanje ter ošvrknila Prelesnika z nič kaj prijaznim pogledom. "Pri tebi, se mi zdi, ni potreba, da vprašujem, kdo si?" Zavrlela je usta ter dejala počasi: "Ti si pač Prelesnik?"

"Zadela si, Malka! Nu, glej, to me veseli, da me poznaš po tolikih letih. In da ti takoj povem: bivanje pri sestri ti je dobro delo. Si bila že tisti čas lep otrok, da, a kot dekle si še mnogo lepša."

Malka se je smejala, a njen smeh ni zvenel bogve kako veselo. "Ah, glej ga, kako zna poklone delati! Te ti moram vse-

kakor tudi vrniti. Da, že tistikrat si grdo izgledal, sedaj pa izgledaš še stokrat grše!" — Ne da bi ga pozdravila, je odšla. Prelesnik ni prav vedel, ali naj se smeje, ali jezi. Odločil se je za prvo ter zaklical za dekletom: "Ti pa si prišla na svojih zobeh precej kocin, da so ti kar kosmati! Lepo se znaš zahvaliti, ko sem našel tvojo ruto!"

Malka se je ozrla preko ramena: "Bi jo bil pa pustil ležati, saj jo znam sama pobrati!"

Sedaj pa je vendarle šinila Prelesniku jeza v oči. A čimdelj je strmel za odhajajočo, tem bolj se je vračalo zadovoljstvo v njegov pogled. "Ta je dovolj groba . . . a vražje lepa! Ta ima drva za pečjo! Za to dekle bi še pri svojih štiridesetih letih napravil marsikatero neumnost!"

Malka je izginila v globini steze. Prelesnik se je okrenil in tanek smešek je šinil preko njegovih ust. "Mostarjeva sestra? Glej, to se lepo ujema. . . z Mostarjem bi znal besedico spregovoriti." Med tem ko je šel dalje, se je še enkrat ozri ter muzaje se gledal po stezi. Skozi gozd gori je čul udarce Malkine gorske palice.

Gotovo se ji je mudilo. Često je presekala ovinke steze. Ko je prišla nižje v gozd, je začula od strani z brega udarce sekire — tam preko je delal njen brat. Neodločno je Malka obstala. Zjutraj se je bila oglasila pri bratu ter mu obljubila, da se ustavi pri njem, ko se bo vračala. A izgubila je bila preveč časa — in mala Katrica bo pač že v bolečinah nanjo čakala. . . Resničen povod, zakaj ni sedaj hotela po srečanju s Franceljem stopiti pred brata, si ni hotela odkrito priznati. A da bo vedel, da se nahaja že na povratku, je vzbočila pred ustmi roke ter zaklicala v gozd.

Udarci sekire so prenehali in Mostar je odgovoril — razumel je bil pomen tega klika. Medtem ko je hitela Malka dalje v dolino, je zopet pričela peti sekira in kmalu je bilo čuti, kako se je veliko drevo podrla.

Mostar je delal, dokler se ni pričelo mračiti. Potem se je tudi on odpravil domov. Vrgel si je suknjič preko ramen, obesil sekiro na roko ter šel med drevjem proti stezi. Neslišni so bili njegovi koraki, kajti tla so bila gosto poraščena z mahom.

Nenadoma je obstal kakor prikovan. Opazil je bil jelena,

ki je prihajal po gozdu ter šel proti planinam. Mostarjeve roke so se pričele tresti, ko se je stisnil k deblu ter iskrecih se oči opazoval vsak jelenov gib. Jelen ni zapazil bližine človeka ter je stopal križem pod drevjem in pomulil sedaj tu, sedaj tam par zelišč. Jasno se je odražalo njegovo mogočno rogovje od temne gozdne zeleni. Vedno bolj se je jelen bližal drevesu, za katerim je stal Mostar. Mostar je v rastočem razburjenju stisnil ustne, zadrževal s silo sapo in polagoma je polzela njegova roka ob toporišču sekire. Sedaj je stal jelen niti deset korakov od njega — in z nenadnim sunkom se je Mostar zanesel k zamahu. A še predno je sekira zletela, že je jelen prestrašen poskočil, vrgel glavo v tičnik ter pogledal proti višje rastočim drevesom: to je trajalo le trenutke, kajti že v prihodnjem trenutku se je jelen spustil v divji beg med drevjem, a sekira se je z zamoklim udarcem zapčila v bližnjo jelko.

Z obema rokama je segel Mostar v lase. "Vedno me zopet pograbi!" Pobrjal je suknjo, ki mu je bila zdrknila z ramena ter stopil proti jelki po sekiro. Tedaj je začel za svojim hrbtnem glasen krah. Prestrašen se je okrenil in bledeca je spreletela njegov obraz, ko je spoznal loveca.

Počasi, vedno se smejoč, se je Prelesnik približal. "Dober večer, Lovrenc! Kaj pa delaš?" Mostar ni mogel spraviti glasu iz sebe. Temno je pogledal Prelesnika ter si oblekel suknjič.

"Ja, Lovrenc, kaj ne? To je pač hudo: gledati tako lepega jelena, a ne imeti v rokah puške? S sekiro pač ne gre, kaj? Ali pa mar greš tako za spremembo včasih s tisto sekiro, ki ima spredaj luknjo, a zadaj petelina? Od kedaj pa te ima vrag zopet za vrat?"

Mostar je vzel sekiro ter sto-

pil korak proti Prelesniku. — "Cuj, Prelesnik, kar ti povem." Njegov glas je bil zahripel. — "Vsaka žilica mi zatrepeče, če le vidim gozd. . . in vsa kri v meni postane uporna, kadarkoli mi divjačina križa pot. A svojo pravega sem držal do današnjega dne."

"Da, da, saj verjamem. . . zaradi tega ti ni treba govoriti tako velevažnih besed. Jaz ne vzamem stvari resno. In glej, stari. . . ako že pride na to in za to. . . kolikor se mene tiče. . . bi se dalo morebiti z menoj govoriti!"

S pogledom, ki ni kazal bogve kako množino spoštovanja, je Mostar ošvrknil Prelesnika. "Saj bi skoro verjel, da ti sme človek kaj takega verjeti. Tebi!"

Prelesnik se je smehljaj. "Seveda! Midva, midva sva stara kampilca! Najino prijateljstvo ima trdno podlago." Mostar je hotel govoriti, a glas mu je odvedal. Le plašno se je oziral v gozd. "Le nikar naj te ne skrbi — nihče naju ne sliši!" je tolašil Prelesnik. "Da, in glej, povem ti kar odkrito — če bi te zopet ščegetalo. . . mene se nikar ne boj. Ampak Francija se pazi!" Prelesnik je skomignil z rameni. "Pred tem se moraš pač paziti! Francelj, ja seveda, Francelj ne razume sale!" Vedno počasneje in tišje so bile Prelesnikove besede. "Ta ima v sebi nekaj, ka-

kor njegov oče!"

Trenutek sta si stala oko v oko. Potem je Prelesnik položil roko na Mostarjevo ramo. "A daj, govoriiva kaj veselejše-ga! Kaj sem hotel reči. . . tam gori sem srečal tvojo sestro. Ta je vzrastla. Ja, ti, dopade mi! Kar odkrito povem. . . zaradi takega dekleta bi mi ne bila niti pot do župnika zoperna."

Mostar se je stegnil. "Ah, tako? Sedaj šele razumem tvoje besede. . . ono drugo so bile stene, a sedaj pride že streha? Tedaj moja sestra ti ugaja? Gre pa hitro taka stvar pri tebi!"

"Da, seveda, kakor pri dobrih jelenih!"

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

LE POMISLITE!
Pralni stroj, ki ste ga vedno želeli, je le \$99.50

A. GRDINA & SONS
6019 St. Clair Ave.
15301 Waterloo Rd.
Henderson 2088

Za plumberska dela in za najpjavjo gorkote se pogovorite z

A. J. BUDNICK
6707 St. Clair Ave.
tel. Henderson 3289 ali telefonirajte na dom KEnmore 0238-M.

Priporočilo za božične praznike

Ako ste namenjeni imeti party za božične praznike in novo leto, se vam toplo priporočamo za vsakovrstne mehke pijače, kakor tudi Vienna Pale Dry Ginger Ale, Lime Rickey, jako izborno za napravit "high ball."

Imamo štiri vrste izvrstne pive in tri vrste ale, najsibo v steklenicah ali v sodčkih.

Se toplo priporočam za naročila.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

JOHN POTOVAR, lastnik

6511-19 St. Clair Ave.

HEnderson 4629

Dober časopis je dober tovariš!

AMERISKA DOMOVINA

vedno prinaša
NAJNOVEJŠE NOVICE
POUČNE ČLANKE
LEPE POVESTI

RAZNE
ZANIMIVOSTI

NOVICE IZ
STARE DOMOVINE

K

ER DNEVNIK

AMERISKO
DOMOVINO

ČITA VSAK RAD

IMAJO

OGLASI

V TEM LISTU

največji uspeh